

- 1 Arbetsbord.** Ewa Evers har alltid haft arbetsrum och ateljé i hemmet. -Det är en naturlig del av hemlivet, tillägger Ewa.
- 2 Ewa Evers** målar i många lager och skikt, oavsett teknik så byggs verken upp bit för bit och hon gillar långsamma processer.
- 3 Livets alla skeden.** Alltifrån nyfödda och barn till äldre med rullatorer, passerar i Ewa Evers bilder. Här i den stora runda målningen "Stjärnstoft".
- 4 Ewa Evers** håller även kurser hemma i ateljén. På svarta tavlan finns tänkvärda tips och handfasta råd inför det egna skapandet.

om att vara konstnär:

att ägna all sin tid åt envist, engagerat arbete med det som känns meningsfullt,

även om man inte tjänar pengar på det.

om konstens uppgift:

att vara energikanaler för känslor, upplevelser och tankar mellan människor genom alla dimensioner i tid och rum.

om konstvandringen:

årets största och viktigaste konstfestival i Bohuslän.

Bleket

21 PÅ KARTAN

EWA EVERS

Teckning, måleri

Överallt är de på väg i olika livsfaser. I olika åldrar och ärenden rör de sig över dukarna och glaset i cirklar, längs vägar och stigar, i möjliga och omöjliga poser. För Ewa Evers är konsten ett sätt att skildra och hantera den eviga frågan hur det är att vara människa.

I Bleket faller nätta snöflingor, vinden svider och det känns långt till vår. Men inne i husets mellanvåning som successivt tagits över av Ewa Evers och hennes konst, är det varmt, ombonat och på väggarna hänger bilderna tätt.

– Jag har alltid jobbat hemma, alltid haft ett rum för kreativitet. För mig har det varit ett sätt att ge skapandet största platsen utan väggar mellan det privata och arbete, tillägger Ewa och ser fullständigt nöjd ut med en flytande gräns mellan arbete och fritid, konst och vardagsliv.

UTFORSKAR LIVET

Kanske för att hon är uppvuxen i ett hem med konstnärssjälar, där konsten alltid var en naturlig del av hemlivet.

– Vi har genom många generationer varit konstnärligt utövande även om man försörjt sig med annat. Alla har vi haft ett behov av att uttrycka oss med färg och form.

Mot den bakgrunden är det inte underligt att Ewa tidigt tänkte att man nog kunde leva på att måla och teckna.

– Men samtidigt var jag ju tvungen att tänka försörjning, den eviga konflikten inom yrket.

Så hon skaffade sig en utbildning inom design och formgivning på HDK.

– Där kom jag också i kontakt med teatern, en konstform där jag trivdes. Där hittade jag både uttryck och möjlighet till inkomst.

Sen blev det många år som frilansande

teaterarbetare med scenografi, kostym, kreativa processer, tecknande och dekor-måleri.

– Men successivt började jag längta efter egna bilder och uttryck, och kände att det var dags att skifta spår.

Ewa fick stipendium så hon under ett par år kunde fokusera och åter känna sig hemma i ateljén.

– Arbetet har hela tiden fortsatt utvecklas. Visst kastar jag penslarna i väggen ibland, men snart är man där igen, ler Ewa som gärna skiftar mellan olika material, däribland underglasmåleri. En teknik med rötter i den ryska ikontraditionen, med säreget sikt djup där det transparenta i glaset samverkar med ljus och färg.

Underglasmåleriet tilltalade Ewa och

VIA KONSTEN

hennes förkärlek för långsamma processer. I noga lager bygger hon skikt, ändrar skeenden, drar ifrån och lägger till lite efter behag.

– Jag upptäckte att jag kunde få fram sköra, fina detaljer, använda olika färgmaterial och arbeta med glas på glas, rum på rum. Och för mig tar det aldrig slut, det är en teknik att ständigt undersöka.

Hon beskriver sitt arbete som konstnärlig forskning. Med tester, analys och slutsatser, som tar processen ett steg vidare i okänd riktning.

– Jag gillar variation, det ger mig lust att fortsätta.

Där allt går ut på att hitta flödet, där hon inte bryr sig om någon betraktare eller publik, helt fri från varje tanke på bedömning eller prestation.

– Då är det nyfikenheten och intresset

som driver och man blir helt uppslukad och engagerad.

Ewa hämtar sina motiv och bilder från det inre, upphämtat från minnesbanken.

– Jag jobbar aldrig utifrån nån förlaga eller modell, utan plockar från tankar och känslor, och försöker göra det konkret.

– Det är som att göra poesi, man bearbetar nåt och försöker formulera.

Ytterst handlar all hennes konst om människor och laddningen i relationer, om mänsklig anknytning.

– Jag använder skapandet för att utforska livet och förstå hur det är att vara människa.

Hon har varit med i konstvandringen i alla år, och gillar när hemmet och ateljén under ett par dagar förvandlas till offentligt arbetsrum med en massa folk bland konsten.

– Jag tycker det är jätteroligt att få chansen att möta min publik och berätta om hur det är att jobba som konstnär.

Och Ewa som i varje bild och tanke funnit ett språk att beskriva en upplevelse, känsla, ett minne, vill så gärna ha en slags återkoppling av betraktaren. Inte för erkännande eller gillande, utan för själva kontakten dem emellan, som avsändare och mottagare.

– Det är fantastiskt när folk får egna associationer och känslor när de ser mina bilder. Att de faktiskt blir berörda, då uppstår kommunikation, säger Ewa med värme.

– Då när vi varandra på ett innerligt vis.